

ת"פ 61108/11/22 - מדינת ישראל נגד מ' ע'

בית משפט השלום בעכו

ת"פ 61108-11-22 מדינת ישראל נ' ע'(עציר)
תיק חיצוני: 526002/2022

בפני כבוד השופט ראמי נ. נאסר
המאשימה: מדינת ישראל
נגד
הנאשם: מ' ע'(עציר)
גזר דין

מבוא

1. הנאשם הורשע ביום 10/01/2023, על פי הודאתו בכתב האישום המתוקן, בביצוע העבירות הבאות:

תקיפה סתם בן זוג - (2 עבירות) לפי סעיפים 382(ב) + 379 לחוק העונשין, תשל"ז-1977;

איומים - (ריבוי עבירות) לפי סעיף 192 לחוק העונשין, תשל"ז-1977;

והיזק לרכוש במזיד - עבירה לפי סעיף 452 לחוק העונשין, תשל"ז-1977;

2. ביום 17/1/2023 נשמעו הטיעונים לעונש מטעם הצדדים ועתה מוטל עליי לגזור את דינו של הנאשם.

תיאור ההליכים בתיק ועובדות כתב האישום המתוקן

3. ביום 28/11/2022 הוגש כתב האישום נשוא ההליך, ובבד בבד עם הגשתו, הוגשה בקשה להורות על מעצרו של הנאשם עד תום ההליכים.

4. הנאשם עצור מאז יום **21/11/2022** ועד עתה.

5. כתב האישום המקורי שהוגש, תוקן בהסכמה בדיון מיום 10/01/2023.

6. להלן עובדות כתב האישום המתוקן:

עמוד 1

א. במועד הרלבנטי להליך, היו הנאשם והגב' א' ח' (להלן: "**המתלוננת**") בני זוג נשואים מזה כשנה ולהם תינוקת בת חודשיים (להלן: "**הקטינה**"). באותו מועד, התגוררו הנאשם והמתלוננת בבית הממוקם בכפר עוזייר (להלן: "**הבית**").

ב. בתאריך 13/11/2022, בשעה 16:00 או בסמוך לכך, ועל רקע בקשת המתלוננת מהנאשם לחפש עבודה, משך הנאשם בשיער ראשה של המתלוננת וסטר בפניה וזאת בתוך חדר השינה בביתם. בעקבות כך, שבה המתלוננת לבית הוריה ושהתה שם מספר ימים עד שחזרה לביתה.

ג. בתאריך 18/11/2022, בשעה 00:16 או בסמוך לכך, הכניס הנאשם את בגדי המתלוננת למזוודה ואיים עליה באמצעות הודעות קוליות לטלפון שלה, כדלקמן: "**זהו אני מבין שאני עכשיו יוצא מהמסגד ואצלם לך תמונה יפה מה שיקרה בבית, בבית לא אגע זה בסוף הבגדים שלך יהיו בחוץ ואני אין לי תנור חימום ואתחמם בחוץ בא לי לשרוף אותם...נשבע בילדה שלי שאני אשרוף אותם הלילה...עכשיו א' התחלתי בבגדים יש לך כאן עוד ציוד כמו שולחן בואי תקחו אותם לפני שאני נשבע שאשבור אותם**".

ד. בהמשך, בשעה 1:07 או בסמוך לכך, איים הנאשם על המתלוננת באופן ששלח למכשירה הסלולארי הודעות טקסט באמצעות יישומון "ווטסאפ", כך: "**א' אזהרה אחרונה אתמול כיבדתי החיים בינינו...טוב א' תישארי שם תגיעי ותקחי את התיק שלך כי אני רוצה לשרוף אותו בלילה כדי להתחמם מזה**".

ה. כתב האישום המתוקן מתאר אירוע נוסף שהתרחש ביום 21/11/2022 ולפיו תפס הנאשם בחולצתה של המתלוננת כשהיא אוחזת את הקטינה בידה, והוציא אותה אל מחוץ לבית ובהמשך לכך התקשרה המתלוננת לאביה אשר הגיע למקום ולקח את המתלוננת והקטינה לצורך קבלת טיפול רפואי. באותו יום ובשעות הערב, עת הגישה המתלוננת תלונה משטרתית נגד הנאשם, שלח הנאשם הודעות איום וסרטון שבו הוא מתעד את עצמו שובר חפצים בבית. נטען כי הנאשם שבר חפצים בבית לרבות אגרטל, כיסא תינוק, מבשם אוויר וכן הפך ארון.

ו. בכתב האישום המתוקן נטען כי במהלך ויכוחים שהתגלעו בין הנאשם למתלוננת, נהג הנאשם לאיים על המתלוננת באומרו לה שברצונו לפגוע בה ולהצית את הבית.

ז. במעשיו המתוארים לעיל, בהזדמנויות שונות, תקף הנאשם את המתלוננת, בת זוגו, שלא כדין. כמו כן, הוא איים על המתלוננת בפגיעה שלא כדין בגופה ובגוף הקטינה וכן ברכושה, הכל בכוונה להפחידה או להקניטה. ועוד במעשיו המתוארים לעיל, הרס הנאשם נכס ופגע במזיד ברכוש שלא כדין.

7. לאחר תיקון כתב האישום, הודה הנאשם בביום 10/01/2023 עובדות המיוחסות לו בכתב האישום המתוקן והורשע. בהמשך ביקשו הצדדים לטעון טיעון חופשי לעניין העונש.

8. במסגרת הדיון מיום 17/01/2023, העידה ההגנה את המתלוננת לעניין העונש. המתלוננת מסרה בעדותה את הדברים הבאים: "**אני רוצה את בעלי, והוא רוצה אותי. אנחנו מוכנים לחזור אחד לשני כמשפחה אחת, יש לנו בת משותפת. אני מבקשת מביהמ"ש לרחם עליו כדי שנוכל לחזור לבית מבלי שאף אחד יתערב בחיים שלנו**".

9. כמו כן, הוגשו מטעם ההגנה מסמכים רפואיים הנוגעים לנאשם (רנ/1 ו- רנ/2), ונשמעו טיעוני הצדדים לעונש.

טיעוני המאשימה לעונש

10. המאשימה חזרה בטיעוניה על עובדות כתב האישום המתוקן כפי שהובאו לעיל.
11. המאשימה טענה כי הערכים המוגנים שנפגעו הן זכותו של כל אדם לתחושת ביטחון, שלמות הגוף, חיים ללא פחד ומורא, ולזכותו של כל אדם לחירות נפשית ולשלווה נפשו. המאשימה הדגישה כי הנאשם פגע בערך נוסף ומשמעותי שהינו שמירה על התא המשפחתי ובזכותה של המתלוננת להיות מוגנת ושמורה בתוכו.
12. המאשימה ביקשה לא להשלים או להקל ראש עם העבירות דנן במיוחד כאשר הן חוזרות על עצמן, שכן לא מדובר במקרה חד-פעמי אלא במעשי אלימות חוזרים ונשנים כלפי המתלוננת.
13. המאשימה עתרה לקביעת מתחם ענישה בין 12 חודשים ל- 18 חודשי מאסר בפועל, וכן להטיל על הנאשם מאסר בפועל ברף הנמוך של המתחם, מאסר על תנאי מרתיע, חתימה על התחייבות וקנס. המאשימה הפנתה לפסיקה התומכת בעמדתה.

טיעוני הנאשם לעונש

14. ב"כ הנאשם טען, כי הנאשם הודה בהזדמנות הראשונה מבלי שנשמעו עדים וחסך זמן שיפוטי יקר. ב"כ הנאשם הפנה לנסיבותיו האישיות של הנאשם, ובכלל זה לגילו הצעיר (יליד 1996), לכך שהוא נעדר עבר פלילי וכי מדובר במעצרו הראשון.
15. בהקשר זה נטען כי התקופה בה שהה הנאשם במעצר מאחורי סורג ובריוח (כחודשיים) מהווה גורם מרתיע ויש בה כדי ללמד את הנאשם לקח כבד ומעמיק.
16. לעניין מצבו הבריאותי, נטען כי הנאשם חולה בסוכרת נעורים וסובל מפרוסים, וכי הוא מטופל תרופתית, תוך הצגת מסמכים רפואיים רלוונטיים. עוד נטען שהנאשם סובל מנכות ומתקיים מקצבת נכות של המוסד לביטוח לאומי. יתרה מכך, נטען שעסקין באירוע חד פעמי, ושבכוונת בני הזוג לחיות שוב ביחד תחת קורת גג אחת עם בתם הקטינה.
17. ב"כ הנאשם טען כי מדובר בעבירות אלימות במשפחה ברף הנמוך ביותר, ועתר שלא למצות את הדין עמו ולהסתפק, בנסיבותיו המיוחדות של המקרה הנדון, בימי המעצר שריצה הנאשם בגין תיק זה.

דין והכרעה

18. על פי מבחן הקשר ההדוק שנקבע בע"פ 4910/13 ג'אבר נ' מדינת ישראל (07/03/2018), ומשאין מחלוקת בין הצדדים ומכל מקום איש מהם לא טען אחרת, יש לראות את מעשיו של הנאשם כ"אירוע אחד" לעניין קביעת מתחם הענישה ההולם, וזאת בשל סמיכות זמינות שבהם בוצעו מעשי הנאשם, ובשל הזיקה ההדוקה ביניהם. מדובר בדפוס התנהגות דומה שבו הנאשם מטיל מורא על המתלוננת תוך שימוש באלימות פיזית ובאיומים.

19. כבר נפסק פעמים רבות כי העיקרון המנחה את ביהמ"ש בבואו לגזור דינו של נאשם מאז תיקון 113 לחוק העונשין הוא עיקרון ההלימה, הדורש קיומו של יחס הולם בין חומרת העבירה, נסיבותיה, ומידת אשמו של הנאשם אל מול רכיבי הענישה וחומרתם. בית המשפט נדרש לקבוע מתחם ענישה הולם לעבירה שבוצעה תוך שקילת הערך החברתי המוגן שנפגע מביצוע אותה עבירה, מידת הפגיעה ומכלול נסיבות העניין.

הערכים המוגנים ומידת הפגיעה בהם

20. במקרה זה הערכים המוגנים בהם פגע הנאשם במעשיו הם ביטחונה וכבודה של בת הזוג וזכותה לשלוות חיים ולחירות נפשית בדלת אמות ביתה מידי בן זוגה.

21. בית משפט העליון שב ועמד לא אחת על הצורך לנקוט במדיניות ענישה מחמירה ומרתיעה כלפי עבירות אלימות במשפחה בכלל, וכלפי עבירות אלימות בין בני זוג בפרט. לצד הנזק הפיזי אשר נגרם לקרבנות העבירה, עבירות מעין אלו פוגעות בתחושת הביטחון של בני המשפחה; הן מבוצעות בהיחבא ומקשות על גילויין והענשת העברין; ואף עלולות להסלים במהרה לכדי תוצאה טראגית של ממש, כפי שארע לא פעם (ראו: רע"פ 6979/22 **אולג דודקה נ' מדינת ישראל** (30/10/2022) והאסמכתאות המצוטטות שם). בית המשפט העליון הדגיש את הצורך בענישה מחמירה הנותנת ביטוי לסלידה מעבירות מעין אלו (ראו: ע"פ 2506/20 **פלוני נ' מדינת ישראל** (22/12/2021)).

22. יפים לענייננו דברי כב' השופט י' אלרון ברע"פ 4052/21 **פלוני נ' מדינת ישראל** (15/06/2021) כדלקמן:

"אשוב ואדגיש את החומרה הרבה הטמונה בתופעת האלימות במשפחה, העולה לכדי פסול מוסרי ומהווה פגיעה אנושה בהגנה על שלומם של בני משפחת הנאשם ותחושת הביטחון שלהם בתוך ביתם מבצרם. לנוכח זאת, יש להוסיף תופעה זו, בין היתר באמצעות ענישה מוחשית שתרתיע את הציבור משימוש באלימות בתוך התא המשפחתי (רע"פ 1454/21 פלוני נ' מדינת ישראל (4.3.2021); רע"פ 340/21 מסרי נ' מדינת ישראל (28.1.2021))."

וכך נאמר בע"פ 3633/21 **פלוני נ' מדינת ישראל** (09/11/2022):

"כבר למדנו שאלומות נגד בנות זוג היא תופעה רחבת היקף, חוצת תרבויות ומגזרים, הדורשת התגייסות, גם של בתי המשפט, לשם מיגורה. עבירות מעין אלה, המבוצעות במרחב הפרטי המשפחתי, במקום בו אדם אמור להרגיש בטוח ומוגן ביותר, פוגעות באופן עמוק בתחושת הביטחון ובתחושת הערך העצמי של נשים (ראו: ע"פ 6968/16 גרני נ' מדינת ישראל, פסקה 10 (22.5.2018); ע"פ 305/12 מדינת ישראל נ' זליג, פסקה 9 (24.6.2013)). אלימות המופעלת מצד גברים כלפי בנות-זוגם, פוגענית גם מנקודת מבט רחבה יותר, במובן זה שהיא מבטאת תפיסה שגויה ומסוכנת שלפיה האיסור הפלילי והחברתי על נקיטת אלימות מתרופף ונחלש בתחומי המרחב הפרטי הזוגי. בית משפט זה נדרש לתרום את חלקו בהתמודדות עם תופעה זו על ידי הטלת עונשים חמורים ומרתיעים

על כל מעשה אלימות המבוצע במרחב המשפחתי".

הנסיבות הקשורות בביצוע העבירה

23. בהתאם לעובדות כתב האישום המתוקן, תקף הנאשם את המתלוננת בהזדמנויות שונות עת משך בשערה וסטר בפניה, וכן כאשר תפס בחולצתה כשהיא אוחזת את הקטינה בידה והוציא אותה אל מחוץ לבית. בנוסף, במהלך ויכוחים שהתגלעו בין הנאשם למתלוננת, נהג הנאשם לאיים על המתלוננת באומרו לה שברצונו לפגוע בה וברכוש. ועוד, הנאשם הרס ופגע במזיד ברכוש.
24. יש להניח לטובת הנאשם שלא מדובר באירועים מתוכננים והנאשם אף לא הסב חבלות למתלוננת. עם זאת, שקלתי לחומרה את העובדה שמדובר באלימות כלפי בת זוג.
25. במכלול הנסיבות, אני סבור כי הפגיעה בערכים המוגנים במקרה זה שבו מדובר ברף אלימות לא גבוה ובהיעדר חבלות, מצויה ברף הנמוך.
26. בהקשר לעבירת האיומים הערכים החברתיים המוגנים הם שמירת שלומו של אדם, ביטחונו האישי, שלווה נפשו ויכולתו להמשיך בשגרת חייו, כמו גם שמירת הסדר הציבורי. מידת הפגיעה בערכים אלו במקרה דנן אינה גבוהה, וזאת בשים לב לטיב האיומים ולהקשר בו הושמעו.
27. בהקשר לעבירת ההיזק לרכוש במזיד הערכים החברתיים המוגנים הם שמירה על קניינו של אדם, על פרטיותו, על שלומו, ועל שלווה נפשו. מידת הפגיעה בערכים אלו במקרה דנן היא נמוכה-בינונית, וזאת בשים לב לטיב הנזקים, להקשר בו בוצעו, ולאופן בו ראתה המתלוננת את הנזקים.

מדיניות הענישה הנוהגת

28. מטבע הדברים, בחינת מדיניות הענישה הנוהגת בעבירות אלימות במשפחה מלמדת על קשת ענישה רחבה המושפעת בראש ובראשונה מנסיבות המקרה וחומרתו. חלק מהאירועים שיבואו להלן נופלים בחומרתם מהעבירות בהן הורשע הנאשם, וחלקם עולים בחומרתם על נסיבות המקרה דנן, והדבר נלקח בחשבון.

· רע"פ 3077/16 פלוני נ' מדינת ישראל (02/05/2016): המבקש הורשע באירוע יחיד של תקיפת בת זוג לפי סעיפים 379 ו-382(ב) לחוק העונשין ("דחף את המתלוננת לעבר המיטה, משך בשערה, סובב את גופה, וכופף את גופה לעבר הרצפה בעודו אוחז בצווארה"). בית משפט השלום קבע מתחם ענישה בין מאסר לתקופה קצרה שניתן לרצות בדרך של עבודות שירות לבין 14 חודשי מאסר לריצוי בפועל. כנסיבה לחומרה נשקלה היעדר הבעת חרטה ולקולה היעדר הרשעות מהעת האחרונה ונתק בין המתלוננת והמבקש. נגזר על המבקש עונש מאסר בפועל בן 6 חודשים לריצוי מאחורי סורג ובריח. ערעורו לבית המשפט המחוזי נדחה, וכך גם בקשת רשות ערעור. בית המשפט העליון עמד על כך שמעשיו של המבקש ראויים לגינוי חריף ולענישה שתהלוך את חומרתם.

· רע"פ 5434/17 נרי דמוך נגד מדינת ישראל (29/11/2017): לאחר ניהול הליך הבאת ראיות, הורשע הנאשם בשני אישומים של תקיפת בת זוג, כאשר דחף אותה, איים עליה, בהיותה בחודש

התשיעי משך בקרסול רגלה. הנאשם ללא עבר פלילי, נדון ל - 10 חודשי מאסר בפועל.

רע"פ 3629/11 פלוני נגד מדינת ישראל (18/05/2011): חמש עבירות של תקיפת בת זוג, בין השאר לאחר לידת ביתם, בעוד המתלוננת שוהה בבית החולים, נקט כלפיה באלימות, סטירות, אגרופים, עיקם את ידה, ללא עבר פלילי, בעל המלצה שיקומית, נדון ל - 8 חודשי מאסר בפועל.

רע"פ 7951/10 ניב נ' מדינת ישראל (02/11/2010): נדחתה בקשת רשות ערעור של המבקש אשר הורשע בתקיפת בת זוג ואיומים, בכך שאיים על רעייתו, סטר לה, הצמיד סכין לצווארה ואיים כי יהרוג אותה, ובהמשך רדף אחריה כשהסכין בידו תוך השמעת איומים על חייה. בית משפט השלום גזר על המבקש 10 חודשי מאסר לריצוי בפועל, וערעורו לבית המשפט המחוזי נדחה.

ת"פ 31062-04-15 מדינת ישראל נ' מרדאוי (07/07/2015): המשיב הורשע בעבירה של תקיפה סתם ואיומים. המשיב תקף את בת זוגו בכך שדחף אותה, הפיל אותה ארצה ולאחר מכן איים עליה וכל זאת כשהיא בהריון. בית המשפט קמא קבע כי מתחם העונש ההולם נע בין 3 ל- 10 חודשי מאסר בפועל וגזר על הנאשם עונש של 6 חודשי מאסר שירוצו בע"ש. בנוסף הפעיל בית המשפט קמא עונש של מאסר על תנאי בן 6 חודשים באופן חופף לעונש בגין תיק זה. בית המשפט המחוזי קיבל את ערעור המדינה והחמיר בעונשו של הנאשם, באופן שקבע כי יש להפעיל את מאסר על תנאי חלקו במצטבר וחלקו בחופף, כך שבסופו של יום נגזר על המשיב לרצות עונש של 9 חודשי מאסר בפועל.

ע"פ (מחוזי מרכז-לוד) 1616-12-20 פיקדו נ' מדינת ישראל (15/02/2021): המערער הורשע לאחר שמיעת ראיות בביצוע עבירות איומים ותקיפה סתם - בן זוג, בכך שתפס בשערה של המתלוננת, משך אותה ובעט בה. שכנה שחזתה באירוע צעקה למערער להפסיק, והלה בתגובה איים עליה. בהמשך זרק המערער טלפון לעברה של המתלוננת, תפס בידה ומשכה. נקבע מתחם עונש בין מספר חודשי מאסר שניתן לרצותם בעבודות שירות, לבין 10 חודשי מאסר. המערער נדון לשישה חודשי מאסר, עליהם הופעלו במצטבר 2 מאסרים מותנים (5 חודשים, 3 חודשים), כך שסך הכל נדון למאסר בפועל למשך 14 חודשים. ערעורו התקבל באופן חלקי - המאסרים המותנים הופעלו בחופף זה לזה ובמצטבר לעונש המאסר שנגזר עליו, כך שישא עונש מאסר בפועל למשך 11 חודשים.

עפ"ג (מחוזי מרכז-לוד) 22674-12-19 אבו סלימאן נ' מדינת ישראל (25/02/2020): נדחה ערעורו של מערער שנדון בעקבות הודאתו ל- 11 חודשי מאסר פועל בגין עבירה של תקיפה סתם - בן זוג. המערער תקף את רעייתו בעיבורה של עיר במספר מכות אגרופ לראשה, זאת לנגד עיניהם של עוברי אורח ושניים מילדיהם הקטנים של בני הזוג. לאחר שהורחק מהמתלוננת בידי עוברי האורח, השתחרר מאחיזתם ושב לתקוף את המתלוננת באמצעות ידו לעבר כתפה וידה, וחדל

ממעשיו רק לאחר ששוטר שהיה במקום תפס בו והרחיקו מהמתלוננת. בתגובה צעק על השוטר "אל תתערב ביני לבין אשתי". בית משפט השלום עמד על עברו הפלילי המכביד והרלוונטי של הנאשם ועל היעדר תסקיר או אופק שיקומי, ומנגד על כך שהנאשם הודה וחסך מזמנו של בית המשפט.

29. בדומה לעבירות רבות בחוק העונשין, גם ביחס לעבירת האיומים ניתן למצוא משרעת רחבה של עונשים החל מעונשים צופי פני עתיד ועד למספר חודשי מאסר בפועל מאחורי סורג ובריאח לתקופה של שנה ולמעלה מכך. על דרך הכלל בעבירות איומים בתיק משפט נותנים דעתם בין היתר לתוכן האיומים, האם מדובר באיומים קונקרטיים, האם מדובר באיומים שנאמרו באידנא דריתחא, האם נלוו לאיומים עבירות נוספות, מטרת האיומים, מיהות המאיים ומיהות המאויים, וכן יתר נסיבות השמעת האיומים. בת"פ (באר שבע) 20018-01-18 **מדינת ישראל נ' אברהמים אלחסוני** (27/01/2019) סקר בית המשפט את הפסיקה בעבירת איומים והעונשים השונים שנגזרו ממאסר מתונה למסך בפועל למשך חודשים רבים.

30. בשים לב לאמור לעיל, לנסיבות מקרה זה בראי הפסיקה הקיימת בעניין זה ולפסיקה שהוצגה בפניי על ידי המאשימה ביחס למקרים דומים, וכן לאחר שנתתי דעתי למכלול השיקולים הרלוונטיים הנוגעים לנסיבות העבירות והמעשים, לרבות עובדות כתב האישום המתוקן אשר מתארות התנהגות מכוערת ואלימה של הנאשם אשר אולי לא גרמה לחבלות אך יש בהן די בכדי לפצוע את הנפש ואת הגוף, וכללה אף אירוע בנוכחות בתם הקטינה, **אני קובע כי מתחם הענישה בנסיבותיו של תיק זה נע בין מאסר לתקופה קצרה שניתן לרצות בדרך של עבודות שירות לבין 12 חודשי מאסר בפועל לריצוי בפועל ורכיבי ענישה נוספים.**

הנסיבות שאינן קשורות בביצוע העבירות

31. לעניין נסיבות אשר אינן קשורות בביצוע העבירות יש להביא בחשבון את הודאתו של הנאשם בעבירה המיוחסת לו, ללא צורך בשמיעת עדויות. בכך נחסכו זמן וטרחה ובעיקר נחסכה עדותה של המתלוננת, מעמד שמטבע הדברים מלווה בעוגמת נפש קשה.

32. ועוד, יש לתת את הדעת לגילו הצעיר של הנאשם ולהיותו נעדר עבר פלילי.

33. יש לשקול לקולה את הפגיעה של העונש בנאשם, לרבות בשל מצבו הנרפואי, ונסיבותיו האישיות והכלכליות כפי שעלו מטיעוני הסניגור המלומד ומהמסמכים הרפואיים; הנאשם, כאמור, סובל מסכרת נעורים ומטופל בתרופות והוא זקוק לעיתים לסיוע בתפקוד בסיסי.

34. כמו כן, טובת הקטינה מטה את הכף לכיוון הימנעות מהטלת עונש ברף הגבוהה בצד הצורך בקיום כלכלי ופרנסת המשפחה.

35. נתתי גם את דעתי לעמדת המתלוננת הסלחנית ולרצונה לשקם את התא המשפחתי. בהקשר זה ראיתי להפנות לדברים שנפסקו בת"פ (קריית) 56943-05-11 מדינת ישראל נ' יצחק קרו (26/07/2011) כדלקמן: "...נראה כי לא יכול לקום חולק על חומרתן של עבירות אלימות במשפחה. אולם, יחד עם זאת, איני יכולה להסכים עם טענת התובע לפיה, האינטרס הציבורי מחייב ענישה והרתעה בלבד. תא משפחתי ובמיוחד יחסים זוגיים הינם בבחינת מארג יחסים עדין ומורכב ועל ביהמ"ש להתערב באותו מארג באופן מושכל תוך בחינת הנסיבות הספציפיות של המקרה שבפניו....מתן הזדמנות להליכי טיפול ושיקום באופן שימנע הישנות אלימות בעתיד בתוך התא המשפחתי, מספק ועונה על האינטרס הציבורי לא פחות אם לא יותר".

סוף דבר

36. לאחר שבחנתי את מכלול נסיבות המקרה בראי כל השיקולים שפורטו לעיל, לקולא ולחומרה, ובשים לב למתחם הענישה שנקבע לעיל אני מטיל על הנאשם בגין העבירות בהן הורשע את העונשים הבאים:

א. **מאסר בפועל** לתקופה של 100 ימים מהם יופחתו ימי מעצרו של הנאשם מיום 21/11/2022.

ב. **מאסר מותנה** למשך 4 חודשים, אשר יופעל אם תוך תקופה של 3 שנים, הנאשם יעבור ויורשע בעבירת אלימות פיסית כלפי בן זוג או כל עבירת אלימות פיסית מסוג פשע, וזאת החל מיום שחרורו ממאסר.

ג. **מאסר מותנה** למשך 3 חודשים, אשר יופעל אם תוך תקופה של 3 שנים הנאשם יעבור ויורשע כל עבירת אלימות פיסית מסוג עוון, לרבות עבירת איומים, או עבירת היזק לרכוש במזיד, וזאת החל מיום שחרורו ממאסר.

ד. לא מצאתי להטיל קנס על הנאשם, וזאת בשים לב למכלול נתוני התיק והנאשם.

37. **זכות ערעור לבית המשפט המחוזי כחוק.**

ניתן היום, ד' שבט תשפ"ג, 26 ינואר 2023, במעמד הצדדים.